

Vragova nevesta.

(Po narodni pripovedki.)

Turjačan z mečem zarožljá,
 Po Krajni vsej glasiti dá:
 »Le brž, le brž na Turka v boj,
 Junaški vitezi z menoj!
 Zberite svoje trume vkup,
 Da prepodimo turški hrup!«
 In vitezi to čujejo,
 Si meče pripasujejo;
 Krdelca svoja naberó,
 K Turjačanu ja priženó.

Podleški vitez Radivoj
 Pripravlja tudi se na boj;
 Pa predno gre, se poslovi,
 Soprogi mladi naroči:
 »Le prosi, moli mi Bogá,
 Da vidiva se spet domá;
 In sinka marno mi vzgojui,
 Skrbno ga zibaj in pestuj;
 Ohrani zvesto mi srcé,
 Dokler ne pridem iz vojské!
 In, da storiš mi res tako,
 Prisezi, draga, mi na to!«

Junaško ona besedi:
 »Zvestoba moja te skrbi?
 Le pojdi z mirnim srcem v boj,
 Prisegam to ti, Radivoj:
 V trenutku, ko nezvesta bom,
 Naj vragova nevesta bom!«
 Odrine mirno Radivoj
 S krdelcem svojim v turški boj,

Ko diči pisana pomlad
 Okrog in krog podleški grad . . .

Že kleplje kmetič si kosé,
 Junakov ni še iz vojské:
 Ko grozdjiče obirajo
 In s hribeev se ozirajo,
 Dežele kranjske roj sinov
 Po slavni zmagi gre domov.
 Vsaksebi se poslavljajo,
 Domači jih pozdravljajo.

Gospa podleška vsa v skrbeh
 Vprašuje v selih in gradeh,
 Kako, da ni soproga več?
 Končal-li ga je ostri meč?
 Pa kaj je ž njim, in biva kje,
 Nikdo povedati ne ve . . .

Gospa pa v lini tam stoječ
 Deli ukaze govoreč:
 »Le urno, sluga moj, Andrej,
 V zeleno Štajarsko poglej,
 Stoji-li še konjiški grad,
 Živi-li v njem še vitez mlad,
 Ki mu v lepoti ni enak
 Sto milj okrog noben grajščak;
 Povej mu, da si prav želim,
 Takoj se poročiti ž njim!
 In ti, Matjaž, služabnik moj,
 Poteci po meniha koj,
 Da naju urno poroči,
 Če vitez v zakon me želi.«

Poteče dan in pride mrak,
 Na dvoru podkev vdarja tlak;
 Ostroga ti zabrenketa,
 In nožnica zažvenketa.
 K gospej brhko v podleški grad
 Gre po stopnjicah vitez mlad.
 »»Prišel sem daleč ženin tvoj,
 Da brž se poročim s teboj;
 Le koj besedo dajva si
 In prstana menjajva si!«
 »Še blagoslov menih naj dá!
 »»Ni treba ga, saj to veljá!
 Le svatovstvo posede naj,
 In vina jim prinesiti daj;
 Naj godci stopijo le v krog,
 Da se zrvtiva urnih nog.«

Ko bije ura polnoči,
 Z nevesto ženin se vrti:
 Ko prvič prideta okrog,
 Glej, ženinu izraste rog;

Zdrčita drugič ti v koló
 Glej, kremplji ženinu vzrastó;
 Ko v tretje par se zavrtí,
 Oj — v vruga mož se premení . . .
 Tje k vratom se zažene par,
 Na dvor drví kot ljut vihar.

Na dvor pa vstopi Radivoj,
 Srdit izdere meč takoj:
 »Nesramnež, ženo mi slepiš,
 Ko mene űi, se ž njo vrtiš?« . . .
 Peklenšček pa se mu smeji,
 Na vranca brž jo posadí:
 »»Postala ti nezvesta je,
 In moja zdaj nevesta je!«

Z ostrogo dregne vranca v hlam,
 Obspè jih dim, objame plam;
 In vranec skoči, zacepta,
 Odnese v grozno noč oba. — —

A. H.

Enaki in različni poti.

(*Studija. Nadaljuje Domen Svetko.*)

II. Póčena struna.

Valentin, pazite! Vaša kraljica je v nevarnosti. Ako to izgubite, naredim hitro šah-mat'. Ne vem, kaj vam je. Ali niste nekoliko preveč raztreseni?»

»»Oprostite, gospod profesor: pri igri je véasih tako, kakor dijaku v šoli. Ako se je tudi naučil doma dobro in gre v šolo z dobro vestjo, začne se nekaj mešati v glavi, polasti se ga slaba volja; ako je poklican, zastaja jezik, izrazov ne najde pravih, dijak ne umeva profesorja in profesor ne dijaka, in posledica je . . .«

»Gardez la reine (varujte kraljico)! — Ne morem pomagati, kraljica je izgubljena. Kar ste povedali, je morebiti

res, Valentin, a pri igri je treba imeti misel za samo igro. Pa nehajva igro; za zmago mi ni dosti, ker ste raztreseni: drugikrat se poprimeva krepkejše.«

Dva znanca naša sta, ki tako govorita. V nekoliko oddaljenem delu ljubljanskega mesta ju nahajamo v prijaznem stanovanju prvega nadstropja prav lične hiše. Soba, v kateri sta, ni velika, pač pa ukusno urejena in zares prijazna. Ker je večer in je pred našima znančema na mizi že svetilka, ne moremo vsega natančno opaziti, še manj pa presoditi, kaj se nahaja v sobi: vendar lep red, primerno, nepretirano-krasoto opazimo ob prvem pogledu. Okrog mize obeh igralcev je vrsta z žametom pre-